

ד זכרני יהוה ^א ברצון עמך פקדני בישועתך: ה לראות במוכת בחיריך לשמח בשמחת גונך להתחלל עם נחלתך: ו חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו: ז אבותינו במצרים לא השבילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף: ח וישעים למען שמו להודיע את גבורתו: ט ויגער בים סוף ויחרב ויוליכם בתהמות במדבר: י וישעים מיד שווא וינאלם מיד אויב: יא ויכפו מים צריהם אחד מהם לא נותר: יב ויאמינו בדברי ישרו תהלתו: יג מהרו שכתו מעשיו לא חבו לעצתו: יד ויתאוו תאוה במדבר וינסו אל בישיון: טו ויתן להם שאלתם וישלח רוזן בנפשם: טז וינאו למשה במחנה לאהרן קדוש יהוה ^א: יז תפתח ארץ ותבלע דתן ותכם על עדת אבירים: יח ותבער אש בעדתם להבה תלהט רשעים: יט ועשו עגל בחרב וישתחוו למסכה: כ וימירו את כבודם בתבנית שור אבל עשב: כא שכתו אל מושיעים

— — — — — זוהר תהלים — — — — —

למטה, רוצה להתלבש בלבוש להזיק את העולם. ויורד הוא ומרכבותיו. והלבוש הראשון שהוא לוקח - תבנית שור, דמות שור, וראשון לנזיקין מאותם ארבעה. הוא שור. והם ארבעה אבות להזיק לעולם, וכל שלשת אבות הנזיקין פרט לשור, כלם שלו, ועל זה כתוב וימירו את כבודם בתבנית שור.

מה זה אכל עשב? הרי דרשנו בו, אבל עקר הדבר מתמצית של לחם ושבועה מיני דגן אין לו בהם חלק. ומשום כך האם לא היתה שם, ולא נאה לה להיות שם. ומשום שהאב היה יודע את רחמנות האם ודרכה, אמר למשה, בני אהובי, העצה בזה תמיד בשניהם. וזהו שלחשו לי בלחש, שלא ראוי לגלות, שהבן לא ידע, ויראה שהרי רצועה מוכנה, ותמיד יפחד. אבל שניהם בעצה זו ובעצה אחת.

ראשון לנזיקין מאותם ארבעה הוא שור והם ארבעה אבות להזיק לעולם

וימירו את כבודם וגו' (קו, כ): [זוהר ח"ב פ' כי תשא (דף קצ"א.)] בני, החטא שעשו (ערב רב) העם שבחונן, והשתתפו בו העם הקדוש - באם הם חטאו, שכתוב קום עשה לנו אלהים, אלהים ודאי. כבוד ישראל הזה, הוא ששורה עליה כאם על בנים, וזהו סוד הפתוב (תהלים קו) וימירו את כבודם בתבנית שור. זה כבודם של ישראל, האמא שלהם. וזהו שכתוב (שמאל א ד) גלה כבוד. שגרמו לשכינה לגלות בגלות עמהם. ועל זה וימירו את כבודם. במה? בתבנית שור. כאן הוא סוד הדבר. בא וראה, למטה בתוך שמרי היין השמרים הרעים, יצא מפגיע אחד, מקטרג, מזיק קדמון, והוא בסוד דמות אדם. כשקרב לתוך הקדש, כיון שמעבר משם ורוצה לרדת